کیهان

دوشنبه ۸ دی ۱۴۰۴ □ ۸ رجب ۱۴۴۷ □ ۲۹ دسامبر ۲۰۲۵ □ شماره ۲۴۰۴۲

صفحه آخر

اذان ظهر: ۱۲/۰۶، اذان مغرب: ۱۷/۲۰، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۲۲، اذان صبح(فردا): ۵/۴۴، طلوع آفتاب(فردا): ۷/۱۴

چین تسلیح تایوان را مساوی با آغاز جنگ دانست

دولت چین، در واکنش به فروش تسلیحات به تایوان توسط آمریکا، تأکید کرد چنین تحرکاتی صرفاً این منطقه را به سمت درگیری سوق می‌دهد.

سفارت چین در واشنگتن به خبرگزاری «ریانووستی» گفت که عرضه تسلیحات از سوی آمریکا به تایوان، منطقه را به سمت درگیری نزدیک‌تر می‌کند. «لیو پنگیو»، سخنگوی سفارت چین در واشنگتن، در مورد خبر آژانس همکاری امنیتی دفاعی پنتاگون مبنی بر تأیید فروش تسلیحات، تجهیزات و خدمات نظامی به ارزش ۱۱.۱میلیارد دلار به تایوان، گفت: «چنین اقداماتی، شکست اجتناب‌ناپذیرِ استقلال تایوان را معکوس نخواهد کرد و تنها تنگه تایوان را با سرعت بیشتری به سمت خطر درگیری نظامی سوق خواهد داد.» به گزارش «ایسنا» به نقل از «راشاتودی»، او افزود: «برای ایالات‌متحده، کمک به دستورکار استقلال با مسلح‌کردن تایوان فقط نتیجه معکوس خواهد داشت.» باید افزود که محموله تسلیحاتی آمریکا شامل سیستم‌های جاولین، پهپادهای مختلف، قطعات یدکی بالگردهای سوپرکبرا و... است.

استقرار گسترده حشدالشعبی عراق در مرز عربستان

منبعی امنیتی در عراق از تدابیر امنیتی بی‌سابقه نیروهای حشدالشعبی در نزدیکی مرز عربستان خبر داد.

منبعی امنیتی در عراق اعلام کرد که نیروهای حشدالشعبی تدابیر امنیتی بی‌سابقه‌ای را در گذرگاه مرزی عرعر نزدیک عربستان در غرب استان الانبار اتخاذ کرده‌اند. به گزارش «مهر» به نقل از «المعلومه»، وی اضافه کرد که نیروهای حشدالشعبی یک کمربند امنیتی در مناطق بیابانی منتهی به گذرگاه عرعر ایجاد کردند تا بقایای تشکیلات تروریستی داعش را در این منطقه تحت تعقیب قرار دهند. براساس این گزارش، نیروهای حشدالشعبی تلاش دارند محل اختفای این عناصر و سلاح‌های آن‌ها را هدف قرار دهند. همچنین گزارش شده است که تعداد ایست‌های بازرسی در این منطقه افزایش پیدا کرده است. نیروهای حشدالشعبی تحرکات عناصر داعشی در مناطق بیابانی الانبار را رصد می‌کنند. تعدادی از تونل‌ها و مخفیگاه‌های این عناصر نیز منهدم شده است. گفتنی است، تقریباً هفته پیش بود منبعی از بازداشت عضو برجسته تشکیلات تروریستی داعش در این کشور خبر داده بود.

۲۵ دروغ شاخ‌دار ترامپ در سال ۲۰۲۵ به روایت سی‌ان‌ان

سرویس خارجی-

ادامه دروغگویی دونالد ترامپ، شبکه آمریکایی سی‌ان‌ان را بر آن داشت که به مناسبت روزهای پایانی سال ۲۰۲۵، گزارشی درباره «۲۵ دروغ بزرگ» او منتشر کند.

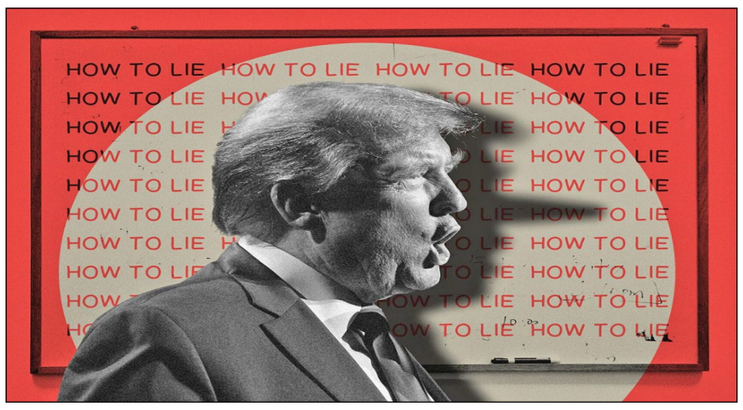

دو ویژگی بارز ترامپ طی دوره ریاست‌جمهوری وی دروغگویی و خودشیفتگی است. در دوره اول ریاست‌جمهوری وی دروغ‌های روزانه وی به حدی رسیده بود که رسانه‌های آمریکایی دستگاه دروغ‌سنج برای شمارش و ارزیابی ادعاهای نادرست ترامپ راه‌اندازی کرده بودند. براساس شمارش دقیق واشنگتن‌پست (که یکی از جامع‌ترین پروژه‌های دستگاه دروغ‌سنج رسانه‌ای در دوره اول ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ بود)، او در دوره اول چهارساله‌اش (۲۰۱۷-۲۰۲۱) در مجموع حدود ۳۰،۵۷۳ ادعای نادرست یا گمراه‌کننده مطرح کرده بود که به طور متوسط ۲۱ ادعای نادرست در هر روز طی دوره چهارساله بوده است.

رژه بی‌وقفه دروغ

عادت زشت دروغ‌گویی ترامپ در دوره جدید ریاست‌جمهوری وی هم طی یک سال گذشته ادامه داشته است. سی‌ان‌ان در همین راسته در گزارشی به ۲۵ دروغ شاخدار وی طی سال ۲۰۲۵ میلادی پرداخته است. سی‌ان‌ان درباره دروغگویی‌های ترامپ در سیاست داخلی و خارجی نوشته است: «انتخاب فقط ۲۵ دروغ سخت بود.» این رسانه آمریکایی در گزارش تازه خود به سابقه طولانی دروغگویی ترامپ در دورِ اول ریاست‌جمهوری او نیز اشاره کرده و می‌نویسد: دقیقاً شبیه به اولین دوره ریاست‌جمهوری‌اش، اولین سال تقویمی بازگشت دونالد ترامپ به کاخ‌سفید، رژه بی‌وقفه از دروغ‌ها بود.» به گزارش فارس، این رسانه در گزارش خود ۲۵ دروغ بزرگ ۲۰۲۵ ترامپ را به صورت فهرست‌وار تیتر کرده است؛ «ترامپ ۱۷ یا ۱۸تریلیون دلار سرمایه‌گذاری در سال ۲۰۲۵ را تضمین کرد»، «بهای همه کالاها و قیمت‌ها پایین آمده است.»، «ترامپ قیمت داروهای تجویزی را ۲هزار تا ۳هزار درصد کاهش داد.»، «کشورهای خارجی تعرفه‌های دولت آمریکا را پرداخت می‌کنند.»، «پورتلند در حال سوختن بود.»، «در واشنگتن دی‌سی (پایتخت آمریکا) ۶ ماه هیچ قتلی رخ نداد.»، «من به لس‌آنجلس حمله کردم و آب (آشامیدنی ساکنانش) را باز کردم.»، «فرماندار دموکرات مریلند، ترامپ را بزرگ‌ترین رئیس‌جمهور عمر خود خطاب کرد.»، «اوکراین جنگ روسیه علیه اوکراین را آغاز کرد.»، «ترامپ وقتی قول داد فوراً به جنگ اوکراین پایان می‌دهد، شوخی می‌کرد.»، «دولت بایدن قصد داشت ۵۰میلیون دلار کاندوم برای حماس هزینه کند و من مانع آن شدم.»، «هر قایق حامل موادمخدر در دریای کارائیب، ۲۵۰۰۰ آمریکایی را می‌کُشد.»، «من نگفتم که مشکلی با انتشار فیلم کامل حملات به قایق‌ها در ماه سپتامبر(شهریور) ندارم.»، «رهبران کشورهای خارجی متعدد زندان‌ها و مراکز روانی را خالی کردند تا نامطلوب‌ترین افراد خود را به آمریکا بفرستند.»، «ترامپ به هفت یا هشت جنگ پایان داد.»، «مردم کانادا ایده تبدیل‌شدن به ایالت پنجاه‌ویکم آمریکا را دوست دارند.»، «حامیان ترامپ به کنگره آمریکا حمله نکردند.»، «پوشش رسانه‌ای انتقادی از ترامپ، غیرقانونی است.»، «ترامپ وزارت دادگستری را برای پیگرد مخالفانش تحت فشار قرار نداد.»، «اوباما، بایدن و جیمز کومی (مدیر پیشین اف‌بی‌آی) پرونده‌های جفری اپستین را درست کردند.»، «انتخابات ۲۰۲۰ تقلبی و آرایش دزدیده شد.»، «آمریکا تنها کشور جهان است که رأی‌گیری پستی دارد.»، «نوزادان همزمان بیش از ۸۰ واکسن را دریافت می‌کنند.»، «لایحه بزرگ سیاست داخلی ترامپ، برنامه بهداشتی آمریکا برای خانواده‌ها و افراد با منابع و درآمد کم را تغییر نداد.» و دروغ بیست‌وپنجم «لایحه سیاست داخلی من محبوب‌ترین لایحه‌ای بود که تاکنون امضا شده است».

قدرت سیاسی در خدمت برند ترامپ

روزنامه انگلیسی گاردین هم در گزارشی به سوءاستفاده ترامپ از قدرت ریاست‌جمهوری برای پیشبرد منافع شخصی و خانوادگی خود پرداخته و نوشته است: دونالد ترامپ در دوره دوم ریاست‌جمهوری خود، بیش از هر زمان دیگری از قدرت سیاسی برای تثبیت و گسترش برند شخصی‌اش استفاده می‌کند؛ از تغییر نام نهادهای فرهنگی و دولتی گرفته تا طرح نام‌گذاری ناوهای جنگی، اقدامی که موجی از انتقادها درباره سوءاستفاده از ریاست‌جمهوری برانگیخته است. گاردین در ادامه می‌نویسد: ترامپ که پیش از ورود به سیاست با نام خود یک امپراتوری رسانه‌ای و تجاری ساخته بود، اکنون ریاست‌جمهوری آمریکا را به اوج پروژه برندسازی شخصی‌اش تبدیل کرده است. او که بارها گفته «اگر نامت را روی چیزی نگذاری، کسی تو را به یاد نمی‌آورد»، در دوره دوم حضورش در کاخ‌سفید، این فلسفه را به سیاست رسمی خود بدل کرده است.

فراتر از یک تغییر نام

منتقدان به نوشته گاردین می‌گویند ماجرا فقط تغییر نام یک ساختمان نیست. به باور آنها، ترامپ در حال بازتعریف مفهوم میراث ملی است؛ جایی که نمادهای تاریخی و نهادهای عمومی به ابزار تبلیغاتی رئیس‌جمهور تبدیل می‌شوند. کاخ‌سفید این اقدامات را «بزرگداشت موفقیت و رهبری» می‌داند، اما مخالفان آن را نوعی «تصرف نمادین تاریخ» توصیف می‌کنند. دامنه این نام‌گذاری‌ها به حوزه نظامی نیز کشیده شده است. اعلام برنامه ساخت ناوهای جنگی موسوم به «کلاس ترامپ» با هزینه‌ای میلیارددلاری، واکنش کارشناسان دفاعی را برانگیخته است. بسیاری از آنها می‌پرسند آیا نیروی دریایی آمریکا واقعاً به چنین ناوهایی نیاز دارد یا هدف اصلی، ثبت‌نام ترامپ بر تسلیحات راهبردی است. برخی تحلیلگران این اقدام را با رفتار رهبران اقتدارگرای قرن بیستم مقایسه می‌کنند؛ رهبرانی که قدرت نظامی را ابزاری برای بزرگداشت شخصی خود می‌دانستند.

نگرانی درباره مرز قدرت

به گزارش ایسنا به نقل از گاردین، کارشناسان حقوقی هشدار می‌دهند که چنین اقداماتی می‌تواند مرز میان منافع عمومی و منافع شخصی رئیس‌جمهور را مخدوش کند؛ مرزی که پس از رسوایی واترگیت و استعفای نیکسون، به‌عنوان یکی از اصول بنیادین دموکراسی آمریکا تثبیت شد. ترامپ پیش از این نیز نام خود را به مؤسسات و برنامه‌های دولتی افزوده بود؛ از افزودن نامش به «مؤسسه صلح آمریکا» گرفته تا راه‌اندازی وب‌سایت دولتی «TrumpRx.gov» برای داروهای ارزان‌تر و معرفی حساب‌های پس‌انداز کودکان با عنوان «حساب‌های ترامپ». او حتی از طراحی سکه‌های یک‌دلاری با تصویر خود، افزودن تولدش به فهرست روزهای ورود رایگان پارک‌های ملی و نام‌گذاری ناوهای جنگی جدید به‌عنوان «کلاس ترامپ» حمایت کرده است. اقدامی که منتقدان آن را بی‌سابقه و نشانه‌ای از خودبزرگ‌بینی و گرایش‌های اقتدارگرایانه می‌دانند. گاردین در پایان این گزارش نوشته است: پایان یک سال از دوره دوم ترامپ، این پرسش بیش از پیش مطرح است که آیا نهادهای نظارتی و افکار عمومی می‌توانند در برابر این روند بایستند یا آمریکا شاهد دوره‌ای خواهد بود که در آن، نام رئیس‌جمهور بر تاریخ، فرهنگ و حتی نیروی نظامی کشور حک می‌شود.

چه شد که ترامپ سراغ ونزوئلا رفت؟ نیویورک‌تایمز: نفت!

روزنامه آمریکایی با افشای جزئیات پشت‌پرده شکل‌گیری کارزار واشنگتن علیه ونزوئلا که هدف اصلی آن، برکناری مادورو است، نوشته است: همه ماجرا از نفت ونزوئلا شروع شد.

از شهریورماه گذشته آمریکا با استقرار گسترده نظامیان خود در دریای کارائیب و در نزدیکی ونزوئلا کارزار گسترده‌ای را برای سرنگونی دولت «نیکولاس مادورو» آغاز کرده است. ترامپ مدعیست که هدف مبارزه با قاچاق موادمخدر است که از ونزوئلا به مقصد آمریکا قاچاق می‌شود و جوانان آمریکایی را به کشتن می‌دهد اما خود کارشناسان رسانه‌ها و حتی مقامات آمریکایی به صراحت گفته‌اند که این ادعا دروغ است و هدف تصاحب ذخایر نفتی عظیم ونزوئلا است، ذخایری که بیش از ۳۰۰میلیارد بشکه تخمین زده می‌شود.

روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز هم در گزارشی از روند شکل‌گیری این کارزار در دولت ترامپ نوشته است، همه‌چیز از نفت شروع شد. نیویورک‌تایمز می‌نویسد: ماجرا از یک شب بهاری در دفتر ترامپ در کاخ‌سفید شروع شد، وقتی «دونالد ترامپ» از «مارکو روبیو» وزیر امورخارجه خود پرسید که چگونه با ونزوئلا سخت‌گیرانه‌تر برخورد کند. در اواخر ماه می (اوایل خرداد) بود که قانون‌گذاران کوبایی- آمریکایی ضد چپ که ترامپ برای امضای لایحه سیاست داخلی خود به رأی آنها نیاز داشت، از او می‌خواستند که با متوقف‌کردن عملیات نفتی شرکت شورون (Chevron) در ونزوئلا فشار بر این کشور را تشدید کند. اما ترامپ نمی‌خواست تنها جای پای آمریکا در صنعت نفت ونزوئلا را از دست بدهد، جایی که چین بزرگ‌ترین بازیگر خارجی است.

به نوشته این روزنامه آمریکایی، ترامپ در حال بررسی مجوز به شورون برای ادامه کار بود. اما او به روبیو که مدت‌ها از مخالفان سرسخت ونزوئلا و کوبا بود، گفت که باید به قانون‌گذاران و سایرین نشان دهند که می‌توانند «نیکولاس مادورو» رئیس‌جمهور ونزوئلا را که ترامپ در دوره اول ریاست‌جمهوری خود سعی در برکناری او داشت، سرکوب کنند. روزنامه نیویورک‌تایمز در ادامه می‌نویسد: «استفن میلر» یکی دیگر از دستیاران حاضر در جلسه گفت که ایده‌هایی دارد. او در هفته‌های قبل به بررسی حملات به قایق‌های مظنون به حمل موادمخدر در سواحل آمریکای مرکزی روی آورده بود، در حالی که پیش از آن، با دیگر مقامات در مورد وعده انتخاباتی دونالد ترامپ برای بمباران آزمایشگاه‌های تولید فنتانیل صحبت می‌کرد. بنابراین، مشورت‌های میلر بر ونزوئلا متمرکز نبود اما سه هدف سیاسی جداگانه در آن شب با هم ادغام شدند؛ فلج کردن مادورو، استفاده از نیروی نظامی علیه آنچه واشنگتن کارتل‌های موادمخدر می‌داند و تضمین دسترسی به ذخایر عظیم نفت ونزوئلا برای شرکت‌های آمریکایی.

کارزار نظامی گسترده

به نوشته نیویورک‌تایمز، نتیجه جلسه، یک کارزار فشار نظامی فزاینده با هدف برکناری مادورو از قدرت بوده است. این کارزار با حملات آمریکا که منجر به کشته‌شدن دست‌کم ۱۰۵ نفر در قایق‌ها در کارائیب و شرق اقیانوس آرام شده، محاصره تانکرهای نفتی که به بنادر ونزوئلا وارد و از آن خارج می‌شوند و تهدیدهای ترامپ برای انجام حملات زمینی در ونزوئلا مشخص شده است.

به گزارش ایسنا، نیویورک‌تایمز در ادامه گزارش خود خاطرنشان کرد که این روایت از چگونگی قرار گرفتن ونزوئلا در مرکز دستورکار سیاست خارجی دولت در سال جاری- تا مرز یک جنگ احتمالی- براساس مصاحبه‌هایی با مقامات فعلی و سابق آمریکایی است که تقریباً همه آنها به دلیل حساسیت‌های مربوط به امنیت ملی، تنها به شرط ناشناس‌ماندن حاضر به صحبت کردن شدند. به گفته این مقامات، آنها تلاش کردند تا راه‌هایی برای حمله به کسانی که کارتل‌های موادمخدر معرفی می‌شوند در کشورهای خود در آمریکای لاتین بیابند و در این میان، به نظر می‌رسید که ترامپ تحت تأثیر استدلال روبیو مبنی بر اینکه مادورو باید به عنوان یک سلطان موادمخدر دیده شود، قرار گرفته است.

محوریت نفت

این مقامات همچنین به «نیویوک‌تایمز» گفتند که تمرکز بر ونزوئلا پس از اواخر ماه می(اوایل خرداد)، زمانی که ترامپ از مذاکرات سخت با شرکت نفتیِ شورون ناراحت بود، تشدید شد. نفت ونزوئلا بیش از آنچه قبلاً گزارش شده بود، در مذاکرات ترامپ محوریت داشته است.

براساس این گزارش در ماه سپتامبر(شهریور)، دولت آمریکا وارد مرحله‌ای شد که تاکنون خونین‌ترین مرحله از مبارزات ضد مادورو بوده است. این مرحله اکنون به ۲۹ حمله مرگبار قایق در چهار ماه گذشته می‌رسد، عملیاتی که بسیاری از کارشناسان حقوقی آن را قتل یا جنایات جنگی می‌دانند. دولت ترامپ می‌گوید اطلاعاتی دارد که قایق‌ها را به قاچاق موادمخدر مرتبط می‌کند، اما شواهد این ادعا را به طور علنی ارائه نکرده است. نیویورک‌تایمز با بررسی اهمیت نفت در شکل‌گیری سیاست‌های ترامپ درخصوص ونزوئلا تصریح می‌کند: سال‌هاست که شرکت شورون به یک امتیاز منحصربه‌فرد در دنیای شرکت‌های آمریکایی چنگ زده است: داشتن مجوز از دولت‌های آمریکا و ونزوئلا برای تولید و صادرات نفت در سرمایه‌گذاری‌های مشترک. به همین دلیل، این شرکت امسال به یک برگ برنده در مذاکرات محرمانه بین ترامپ، مادورو و قانونگذاران آمریکایی تبدیل شد و با یک اقدام محور ترامپ به سمت اقدام نظامی گره خورد.

در ادامه این گزارش آمده است: این ماجرا زمانی آغاز شد که قانون‌گذاران کوبایی- آمریکایی در اوایل امسال ترامپ را تحت فشار قرار دادند تا مجوز محرمانه دوران «جو بایدن» به شورون را لغو کند. پس از آنکه ترامپ و روبیو در اواخر فوریه(اسفند ۱۴۰۳) اعلام کردند که این کار را انجام خواهند داد، مادورو پذیرش پروازهای اخراج ونزوئلایی‌ها را متوقف کرد. مادورو پیش‌تر در ۳۱ ژانویه (۱۲ بهمن ۱۴۰۳) با «ریچارد گرنل» فرستاده ویژه ترامپ با آنها موافقت کرده بود. «مایک ویرت» مدیر اجرائی شورون برای تمدید مجوز با دولت لابی و در ماه‌های آینده چندین‌بار با ترامپ صحبت کرد. قانون‌گذاران کوبایی- آمریکایی سپس از احتمال تمدید مجوز مطلع شدند و تهدید کردند که از رأی دادن به قانون ترامپ، موسوم به «لایحه بزرگ زیبا» خودداری خواهند کرد. در ادامه ترامپ مجوز شورون را که در ۲۷ می (۶ خرداد) منقضی شده بود، تمدید نکرد.

نیویورک‌تایمز می‌افزاید: روبیو و میلر به مرحله بعدی کارزار علیه مادورو رفته‌اند: توقیف نفتکش‌ها برای محروم‌کردن ونزوئلا از درآمد. آنها با قلدری می‌گویند که مادورو باید نفت و سایر دارایی‌های «دزدیده‌شده» از آمریکا را قبل از لغو آنچه ترامپ محاصره نامیده است، بازگرداند.

در هفته‌های اول، این تاکتیک با فلج‌کردن صنعت نفت ونزوئلا، اقتصاد این کشور را متزلزل کرده است. منتقدان آن را دیپلماسی «قایق توپدار» (دیپلماسی مبتنی بر تهدید و زور) یا همان‌طور که مادورو می‌گوید، «تظاهر به جنگ‌طلبی و استعمارگری» می‌نامند.

شناسایی «سومالی‌لند» از سوی صهیونیست‌ها را همه محکوم کردند جز امارات!

سرویس خارجی-

کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی، ۲۱ کشور اسلامی و عربی در کنار ده‌ها کشور دیگر به رسمیت شناختن سومالی‌لند توسط رژیم اسرائیل را محکوم کرده‌اند و این محکومیت‌ها همچنان ادامه دارد اما در این میان، سکوت مرموز امارات، پرسش‌هایی جدی را درباره نقش ابوظبی برانگیخته است.

در شاخ آفریقا، جایی که آب‌های استراتژیک دریای سرخ با خلیج عدن درهم می‌آمیزند و شاهراه‌های حیاتی تجارت جهانی از آن عبور می‌کنند، رژیم اسرائیل با سیاست‌های مداخله‌جویانه و تجزیه‌طلبانه‌اش، بار دیگر دست به قماری زده که نه‌تنها حاکمیت کشورهای منطقه را به چالش می‌کشد، بلکه آتش بی‌ثباتی را در این نقطه حساس ژئوپلیتیکی شعله‌ور می‌سازد. این رژیم، که سابقه‌ای تاریک در حمایت از جنبش‌های جدایی‌طلب برای تضعیف دولت‌های عربی و اسلامی دارد، اکنون با هدف کنترل تنگه باب‌المندب و نظارت بر تهدیدهای احتمالی، به دنبال ایجاد پایگاه‌های پیشرو در منطقه است، اقدامی که منطق سلطه‌گری‌اش در غزه را به آفریقا صادر می‌کند و بدون توجه به اصول حقوق بین‌الملل یا اجماع اتحادیه آفریقا، مرزهای ارثی پسااستعماری را نادیده می‌گیرد. چنین رویکردی نه‌تنها همکاری‌های موجود میان کشورها را مختل می‌کند، بلکه خطر تبدیل شاخ آفریقا به صحنه‌ای از درگیری‌های نیابتی را افزایش می‌دهد، جایی که منافع رژیم آپارتاید بر وحدت و امنیت ملی ملت‌های منطقه اولویت می‌یابد و زمینه را برای جابه‌جایی‌های اجباری جمعیت‌ها فراهم می‌سازد.

همه محکوم کردند

سازمان همکاری اسلامی به همراه ۲۱ کشور، با صدور بیانیه‌ای مشترک، مخالفت صریح خود را با اقدام رژیم آپارتاید اسرائیل در به‌رسمیت شناختن سومالی‌لند اعلام کردند. در این بیانیه که شماری از کشورهای عربی و اسلامی از جمله ایران، مصر، اردن، الجزایر، عربستان، پاکستان و ترکیه آن را امضا کرده‌اند، تأکید شده است: «اعلام رژیم صهیونیستی مبنی بر به‌رسمیت شناختن سومالی‌لند در جمهوری فدرال سومالی، به‌طور قاطع مردود است. این اقدام به‌شدت محکوم است، چرا که نقض آشکار قواعد حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد است که بر حفظ حاکمیت کشورها و وحدت و تمامیت ارضی آنها تأکید دارد.» کشورهای مذکور در این بیانیه بر حمایت کامل از حاکمیت جمهوری فدرال سومالی تأکید کرده و هرگونه اقدام که منجر به خدشه‌دار شدن یکپارچگی سومالی، تمامیت ارضی و حاکمیت آن بر سراسر اراضی‌اش شود، مردود دانسته شده است. جالب توجه است که حتی طالبان هم این اقدام را محکوم کرده است و کار به قدری عجیب است که تروریست‌های مزدور حاکم بر سوریه هم نتوانسته‌اند سکوت کنند و گرچه، به صورت ظاهری، به‌شدت این اقدام را محکوم و آن را نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد خوانده‌اند!

سکوت معنادار امارات

در حالی که به‌رسمیت‌شناختن سومالی‌لند از سوی رژیم اسرائیل با موجی از محکومیت‌های عربی و اسلامی روبه‌رو شده است، سکوت معنادار امارات درباره این اقدام، پرسش‌هایی جدی را درباره نقش و منافع ابوظبی در این منطقه استراتژیک برانگیخته است. خبرگزاری مصری «INDEX» در گزارشی درباره دلایل سکوت امارات نوشت: «کارشناسان سیاسی به غیبت نام امارات از فهرست کشورهای محکوم‌کننده اشاره کرده و یادآور شده‌اند که گزارش‌های متعددی در سال‌های گذشته از گسترش روابط ابوظبی با سومالی‌لند حکایت دارد. این روابط، بنابر همان گزارش‌ها، شامل حضور نظامی امارات در بندر راهبردی بربره در ساحل خلیج عدن است؛ منطقه‌ای که به دلیل نزدیکی به یمن و تنگه باب‌المندب، از اهمیت ژئوپلیتیکی بالایی برخوردار است.» رسانه‌های عبری‌زبان نیز به این مسئله پرداخته و ضمن اشاره به انتقاد «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا، از شتاب‌زدگی در این تصمیم، گزارش داده‌اند که امارات در سومالی‌لند دارای یک پایگاه نظامی فعال است. به گفته این منابع، این پایگاه شامل باند پروازی طولانی، آشیانه‌های هواپیما و تأسیسات بندری آب‌های عمیق است و تصاویر ماهواره‌ای نیز وجود چنین زیرساخت‌هایی را تأیید می‌کند. روزنامه عبری «یدیعوت آحارونوت» در این زمینه نوشت که امارات تنها کشوری است که نه‌تنها اقدام رژیم صهیونیستی را محکوم نکرده، بلکه خود نیز عضو توافق‌های ابراهیم به‌شمار می‌رود.

رژیم صهیونیستی به دنبال چیست؟

رسانه عرب‌زبان «المیادین» در گزارشی نوشت که به‌رسمیت‌شناختن منطقه سومالی‌لند از سوی رژیم صهیونیستی، صرفاً یک اقدام نمادین دیپلماتیک نیست، بلکه گامی هدفمند در چارچوب رقابت‌های ژئوپلیتیکی، نظامی و امنیتی در شاخ آفریقا به‌شمار می‌رود؛ اقدامی که با حمایت و پوشش ضمنی آمریکا، می‌تواند موازنه قدرت در دریای سرخ و خلیج عدن را به‌شدت تحت تأثیر قرار دهد. سومالی‌لند در امتداد خلیج عدن و در نزدیکی ورودی تنگه باب‌المندب واقع شده است؛ آبراهی استراتژیک که بنابر گزارش‌های مراکز پژوهشی بین‌المللی، بخش قابل‌توجهی از تجارت دریایی جهان از آن عبور می‌کند. جالب توجه است که شبکه ۱۲ تلویزیون رژیم نیز گزارش داد که به‌رسمیت‌شناختن سومالی‌لند از سوی اسرائیل، در مقابل پذیرش و اسکان ساکنان نوار غزه است که قرار است به‌صورت اجباری از سرزمین خود کوچ داده شوند؛ موضوعی که نگرانی‌ها درباره طرح‌های جدید برای آوارگی فلسطینی‌ها را تشدید کرده است.

افشای یک سفر محرمانه

روزنامه عبری‌زبان یدیعوت آحارونوت نیز فاش کرد که «عبدالرحمان محمد عبدالله»، رئیس سومالی‌لند، در تابستان گذشته به‌طور محرمانه به سرزمین‌های اشغالی سفر کرده و با «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم، وزرای جنگ و خارجه این رژیم و همچنین رئیس موساد دیدار و گفت‌وگو کرده بود!

گزارش خبری تحلیلی کیهان

خط و نشان نظامی پوتین برای اوکراین همزمان با دیدار زلنسکی و ترامپ در فلوریدا

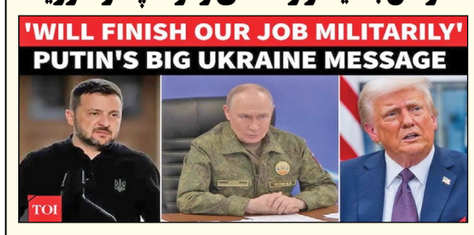

همزمان با دیدار زلنسکی و ترامپ در اقامتگاه ترامپ در فلوریدا، پوتین با حضور در مرکز فرماندهی عملیات نظامی روسیه، هشدار داد اگر این‌بار دیپلماسی شکست بخورد، میدان را برای دستیابی به اهداف نظامی خود کاملاً به ژنرال‌ها خواهد سپرد.

شامگاه دیروز به وقت ایران، ترامپ و زلنسکی در فلوریدای آمریکا با هم دیدار کردند. هنوز درباره خروجی این مذاکرات، گزارشی منتشر نشده است اما رسانه‌ها پیش از این اعلام کرده بودند، زلنسکی قرار است در این دیدار طرح صلح ۲۰ماده‌ای خود را به ترامپ ارائه دهد، طرحی که البته ترامپ قبل از دریافت آن به صراحت اعلام کرد که هیچ ارزشی برایش ندارد و این آمریکاست که در نهایت مفاد مربوط به آتش‌بس را مشخص می‌کند. اما دیروز در آستانه برگزاری این دیدار که رسانه‌ها آن را حساس خوانده بودند، پوتین لباس نظامی به تن کرد و در بازدید از یک مرکز فرماندهی عملیات نظامی این کشور در اوکراین، هشدار داد که مسکو در صورت ناکامی راه‌حل‌های دیپلماتیک، دستیابی به اهداف خود را از مسیر نظامی دنبال خواهد کرد.

وی گفت: روسیه در تلاش برای پایان دادن به جنگ در اوکراین است؛ این در حالی است که رژیم کی‌یف نمی‌خواهد مناقشه را به صورت مسالمت‌آمیز حل کند. اگر راه‌حل‌های دیپلماتیک شکست بخورد، از طریق نظامی به اهداف خود در اوکراین دست خواهیم یافت. غرب در زمینه‌های امنیت، بازسازی کشور و روابط با روسیه، شرایط مطلوبی را به اوکراین پیشنهاد داده است، اما کی‌یف خواهان حل‌وفصل مسالمت‌آمیز این اوضاع نیست. او با اشاره به وضعیت میدانی جنگ، اعلام کرد نیروهای روسیه در مسیر پیشروی برای «آزادسازی استان زاپوریژیا» حرکت می‌کنند. رئیس‌جمهور روسیه درخصوص مذاکرات برای پایان دادن به جنگ، به‌ویژه گفت‌وگوها میان آمریکا و اوکراین، تصریح کرد: برخی افراد باهوش در غرب پیدا شده‌اند که به مقام‌های کی‌یف توصیه می‌کنند شرایط آبرومندانه را برای پایان دادن به درگیری بپذیرد. آنها همچنین شرایط اساسی خوبی را برای تضمین امنیت بلندمدت اوکراین فراهم کرده‌اند.

همزمان، وزارت دفاع روسیه نیز از تلاش برای ایجاد یک «منطقه امنیتی» در استان دنیپروپتروفسک خبر داد؛ اقدامی که به گفته مقامات نظامی روسیه با هدف کاهش تهدیدات علیه مناطق تحت کنترل مسکو و تأمین امنیت خطوط عملیاتی انجام می‌شود. در همین حال، کرملین شنبه اعلام کرد که «والری گراسیموف» رئیس ستاد کل ارتش و سایر فرماندهان نظامی روسیه، گزارشی در مورد تحولات میدانی به پوتین ارائه کردند. فرماندهان روسیه به پوتین خبر دادند که ارتش شهرهای میرنوهراد، رودینسک و آرتمیوکا در منطقه دونتسک و شهرهای هولیاپیول و استپنوهیرسک در منطقه زاپوریژیا را تصرف کردند.

خیابان‌های سوریه میدان جنگ شد

علویان سوریه دیروز در اعتراض به «نقض حقوق شهروندی» به خیابان‌ها آمدند و خواستار خودمختاری شدند؛ همزمان نیروهای جولانی به سرکوب خونین آنها پرداختند.

سوریه بعد از رفتن بشار اسد، حتی یک روز آرام به خود ندیده است. منابع محلی این کشور دیروز و پس از انفجار انتحاری در مسجد امیرالمؤمنین علی(ع) که ده‌ها علوی را به خاک و خون کشید، گزارش دادند در پی فراخوان شیخ «غزال غزال»، رئیس شورای عالی اسلامی علویان سوریه، صدها نفر از شهروندان این کشور در شهرهای لاذقیه، طرطوس، بانیاس و جبله در غرب و شمال‌غرب سوریه به خیابان‌ها آمدند. به گزارش «فارس»، معترضان با حمل دست‌نوشته‌هایی با شعار «فدرالیسم می‌خواهیم»، خواستار ادامه اعتراضات شدند. معترضان در این تظاهرات با سردادن شعارهایی از جمله «یاعلی، یاعلی» بر هویت مذهبی خود تأکید کرده و خواستار حفاظت از جان غیرنظامیان نیز شدند. به گزارش «ایسنا»، «دیده‌بان حقوق بشر سوریه» خاطرنشان کرد: این مناطق شاهد حملات نیروهای امنیت عمومی، کمیته‌های «صلح مدنی» و حامیان دولت انتقالی (همان رژیم جولانی) علیه تظاهرکنندگان و موج دستگیری‌ها بود. در محله القصور بانیاس، میدان کشاورزی در لاذقیه، شهر جبله و شهر حمص، تظاهرکنندگان مسالمت‌آمیز توسط هواداران رژیم جولانی، اعضای اداره کل امنیت و گروه‌های وابسته به اصطلاح «کمیته‌های صلح مدنی» مورد حمله قرار گرفتند تا از تجمع و تظاهرات آنها جلوگیری شود. منابع محلی سوریه حملات و تعرضات فیزیکی به معترضان در محله القصور بانیاس، لاذقیه و محله الزهراء در شهر حمص را گزارش کرده‌اند. گزارش‌ها حاکی از آن است که فعالان رسانه‌ای از پوشش و ثبت رویدادها منع شده‌اند و چندین معترض نیز در جریان این تظاهرات بازداشت شده‌اند. برخی تصاویر منتشرشده نشان می‌دهد، رژیم جولانی به‌شدت در حال سرکوب این اعتراض‌های خیابانی است.

تجمع غربگرایان گرجستان مقابل ساختمان پارلمان در تفلیس

غربگرایان گرجستان در مخالفت با دولت این کشور مقابل ساختمان پارلمان در پایتخت، تظاهرات کردند.

به گزارش ریانووستی شامگاه شنبه «تفلیس»، پایتخت گرجستان بار دیگر صحنه تجمع مخالفان غربگرای دولت شد؛ مخالفانی که بارها در اعتراض به نتایج انتخابات پارلمانی این کشور به خیابان‌ها آمده و با سر دادن شعارهای ضد دولتی خواستار تغییر سیاسی شده‌اند. براساس این گزارش شرکت‌کنندگان در این تجمع در حالی که پرچم‌های گرجستان و اتحادیه اروپا را در دست داشتند و شعارهای ضد دولتی سر می‌دادند، به سمت ساختمان پارلمان گرجستان حرکت کردند.

ایرنا به نقل از این رسانه روسی نوشته گرجستان از زمان انتخابات پارلمانی سال گذشته میلادی که به شکست احزاب غربگرا منتهی شد، بارها به آشوب کشیده شده است. پیش‌تر نیز در مهرماه سال جاری نیروهای پلیس گرجستان با ده‌ها هزار نفر از تظاهرات‌کنندگان در حالی که در تلاش برای ورود به کاخ ریاست‌جمهوری بودند، درگیر شدند و به سوی معترضان گاز اشک‌آور شلیک کردند.

«ایراکلی کوباخیدزه» نخست‌وزیر گرجستان در واکنش به اعتراضات روز شنبه گفت که سازمان‌دهندگان این تظاهرات افراطی هستند و بسیاری از آنها ممکن است خود را پشت میله‌های زندان ببینند. وی در همین حال اتحادیه اروپا را به مداخله در امور داخلی این ک